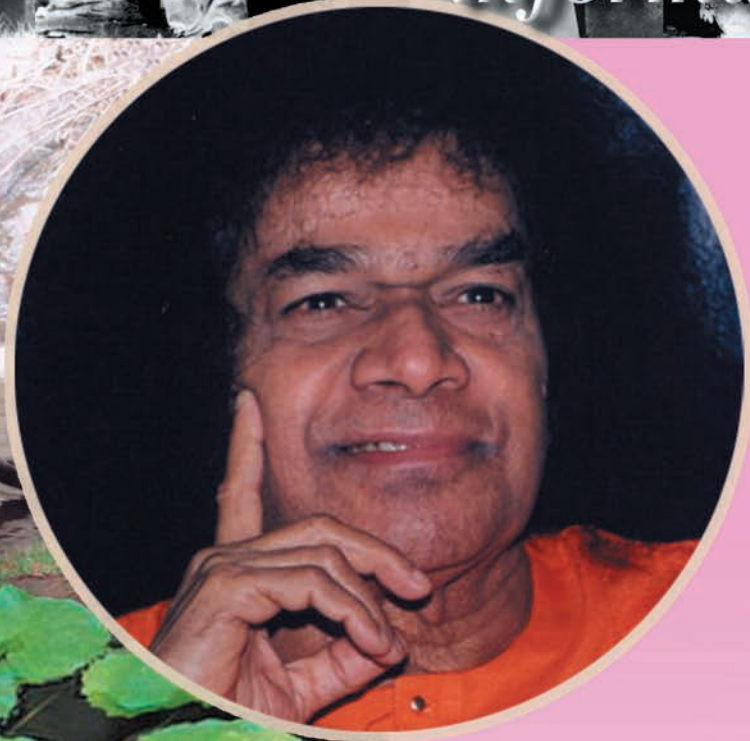

Sathya Sai

information

SATHYA SAI INFORMATION

JUNI 2005

Förstå de äldres andliga kraft.....	3
Samtal med Baba.....	11
Förstå syftet med födelsen som människa.....	16

”Människor frågar hur vi kan klara av att leva i samhället utan falskhet. Detta är en felaktig inställning. Att tala sanning är naturligt för människan. Det är falskhet som är en onaturlig färdighet. Undvik även små försyndelser, för genom upprepning påverkar de karaktären och utvecklas till dåliga vanor.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 7, kap. 8

Sathya Sai Information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. *Sathya Sai information* utkommer fyra gånger per år.

Förstå de äldres andliga kraft

Ur Bhagavans gudomliga tal i Sai Kulwant Hall,

Prasanthi Nilayam, 10 februari 2005.

Människan kommer inte ihåg Gud i sina lyckliga stunder. Hon minns Honom bara när hon möter svårigheter, och klandrar Honom för alla sina bekymmer, som om Gud skulle ha orsakat dem.

« telugu-vers »

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

De äldre paren som deltog i ceremonin ”Bheema Ratha Santhi” i dag upplevde stor glädje. Det är emellertid också nödvändigt att förstå den inre meningen med denna ceremoni. Namnet Bheema står inte enbart för fysisk styrka även om Bheema framgångsrikt kunde utföra alla stora och fysiskt krävande uppgifter. Bheema var son till Vayu (vindens gud). Vinden genomsyrar allt, är allsmäktig och allestädes närvarande, så följaktligen kännetecknades Bheema av många gudomliga egenskaper. Vanligen är människor benägna att bara uppskatta Bheemas fysiska styrka och glömma bort hans oerhörda mentala och intellektuella förmågor.

Den djupare innebörden av Bheema Ratha Santhi-ceremonin

Det finns vissa traditionella regler för genomförandet av denna ceremoni. Det finns dock inga särskilda åldersrestriktioner. Vanligen firar gifta par Shastyabdha Poorthi-ceremonin för att få Guds nåd till ett fridfullt och lyckligt liv som gifta när mannen uppnår 60-årsåldern. Att uppnå 70 år betraktas dock som högst betydelsefullt och lyckosamt. Detta firas som "Bheema Ratha Santhi". På samma sätt är uppnåendet av 80, 90 eller 100-årsåldern ett tillfälle att fira ceremonin "Bheema Ratha Santhi", men till följd av Kaliålderns inflytande förstår eller uppskattar dagens tonåringar inte betydelsen av dessa heliga högtider och försummar sina föräldrar när dessa passerar 60-årsåldern. De tycker att deras föräldrar inte har någon plats i huset och att de ska leva i avsägelse av världen (Sannyasins). Detta är ett allvarligt misstag. Tvärtom bör de hjälpa sina föräldrar ännu mer när dessa har blivit 60 år eller äldre.

Många antar att de som fyllt 70 år inte är till någon nytta utan är en börda för familjen och samhället, men detta är inte sant. I själva verket tilltar entusiasmen, den dynamiska kraften och mentala styrkan när man fyllt 70 år. Det är först när människan fyllt 70 år som hennes viljekraft och gudomliga (atmiska) styrka är fullt utvecklade. Fram till dess uppför hon sig som människor vanligen gör och strävar inte efter att föregå med gott exempel, men efter fyllda 70 år slår människans mentala förmågor och gudomliga kraft ut i full blom och driver henne att sätta upp nya mål i livet. Därför begrundar och utforskar dessa äldre personer nya mysterier i livet. Den gudomliga kraft dessa äldre äger finner man inte hos ungdomen. Detta syns på många olika sätt i deras handlingar. I vår tid finns många tonåringar som talar illa om sina föräldrar och gör narr av dem. Detta är ett allvarligt misstag. Om man istället noga granskar de äldres handlingar finner man att alla dessa är meningsfulla och gudomliga till sin natur. Om dagens ungdom vill lära sig hur de ska möta livets utman-

ingar ska de leva med sina föräldrar och ta till sig deras goda egenskaper genom att ständigt iaktta dem. I själva verket finns det inget som kan mäta sig med vad de äldre kan åstadkomma när de uppnått 60- eller 70-årsåldern. Deras intellektuella skarpsinne och gudomliga egenskaper kan visa mänskligheten en ny väg. När ni inser deras ädla egenskaper kommer detta att åstadkomma förvandling i ert eget liv.

Forntidens vise män (rishier) förkroppsligade stora andliga krafter

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Vår tids människor åsidosätter de äldre eftersom de betraktar dem som av ringa värde. Detta är inte rätt. I själva verket kan man inte finna de äldres energi och viljekraft hos ungdomen. När ni ämnar gripa er an en ny uppgift bör ni söka råd hos de äldre för att nå framgång. 60-årsåldern anses som den tidpunkt då man pensioneras från sin tjänst, men människans fulla potential utvecklas först vid denna ålder. Pensionerade vetenskapsmän är ytterst värdefulla för samhället. Ingen kan mäta sig med deras intelligens och skarpsinne vad gäller nya uppfinningar, men deras tjänster utnyttjas inte på rätt sätt till samhällets gagn. Därför förblir en oerhörd potential hos de äldre outnyttjad. I själva verket förmår människan inte uppskatta sina medmänniskors kvalitéer. Ordet Manava betyder en person hos vilken de mänskliga egenskaperna har slagit ut i full blom. De äldre är begåvade med upphöjda och ädla tankar. De utgör ytterst värdefulla ideal för ungdomen, men de unga är oförmögna att uppskatta värdet i de äldres tankar och ignorerar dem och bryr sig inte om dem.

Man bör med beundran lägga märke till hur de äldre så riktigt upfostrade sina barn med omsorg och entusiasm. Tyvärr unnar vi dem nuförtiden inte ens ett ordentligt mål mat om dagen. Detta är högst

beklagligt. Vad ni ger till de äldre får ni tiofaldigt tillbaka. Världen kan ha stor nytta av de äldre. Ingen kan riktigt förstå den oerhörda andliga kraft de äger. Indiens forna vise män (rishier) förkroppsligade denna stora andliga kraft. De ädla tankar de framförde är ytterst värdefulla. De gjorde upp storslagna planer för att befrämja människans framtida lycka. Syftet med firandet av denna högtid är att värdesätta dessa äldres stora andliga kraft så att de unga inspireras att följa de ideal de står för. Våra förfäder studerade de stora helgonens och vises ädla ideal och spred dem i hela världen. De insåg storheten hos dessa vise män (rishier). Även kungarna och adelsmännen drog nytta av deras stora visdom genom att regelbundet rådfråga dem. De djupa andliga och världsliga kunskaper dessa stora forna vismän nedtecknade studeras och utforskas än idag. Tyvärr kan ungdomen av idag inte förstå ens en bråkdel av de djupa sanningar dessa skrifter förklarar och saknar den andliga visdom de forna helgonen och vise uppnått. Därför bör vi återuppta denna betydelsefulla forna tradition att fira ceremonin "Bheema Ratha Santhi". Den har en djup innebörd och är av stor betydelse för kommande generationer. Den symboliserar främjande och fostran av medmänsklighet genom andligt upplyftande och ädla strävanden.

Draupadi symboliserade atmans kraft

En gång när Bheema och Draupadi satt tillsammans på en flodstrand frågade Draupadi Bheema: "Var finns Gud (atman)?" Draupadi var mycket intelligent och kunde själv besvara denna fråga. Hon var sanning och rättfärdighet förkroppsligade. Hon var beredd att göra varje uppoffring för sina mäns skull. Hon symboliserade Guds (atmans) kraft. Därför förblev Bheema tyst och lät Draupadi själv förklara grunden för allting, Självet.

Gud (atman) är den ursprungliga gudomliga kraften. Fastän gudskraften ikläder sig kroppen är den varken kroppen, sinnet, intellektet

(buddhi), medvetandet (chitta) eller egokänslan (ahamkara). När ni går närmare en jasminbuske känner ni doften av dess blommor. Tror ni doften kommer från blommorna? Nej, inte alls den beror på den gudomliga kraft Gud begåvat dem med. Gudomliga mysterier är bortom människans fattningsförmåga. Draupadi avslöjade sådana gudomliga mysterier som inte någon kände till. Vi bör därför försöka förstå Draupadis storhet.

Draupadi förmedlade också mycken kunskap om rätt handlande (dharma) till Arjuna. När de unga Pandavabarnen grymt massakrerats spårade Arjuna upp Aswatthama, förövaren av illdådet, och släpade fram honom inför Draupadi. I stället för att fördöma missdådaren förmådde hon Arjuna att inte döda Aswatthama som var son till hennes makes högst vördade lärare (guru).

*O Partha! Det är inte rätt att döda en person
som är rädd eller som tappat modet,
som sover eller är berusad,
som söker beskydd eller är kvinna.
Du får inte döda Aswatthama,
för han är din lärares son.*

« telugu-vers »

Draupadi försökte dessutom förmå Arjuna att förlåta Aswatthama dennes avskyvärda handling. Arjuna svarade: ”Du hindrar mig från att uppfylla mitt löfte.” På detta svarade Draupadi: ”Att raka hans huvud och ta bort kronjuvelen från hans huvud är likvärdigt med att döda honom.” I enlighet med Draupadis råd och som tecken på bestraffning rakade Arjuna hans huvud med sitt svärd och tog kronjuvelen.

I forna tider rakade de vise inte av sig håret eftersom deras hår ägde helighet och kraft. Vid ett tillfälle var Draupadi ensam då hennes män hade gått ut. Hon drog ut en hårslinga från sitt huvud och lade den i vatten medan hon sjöng några mantran. Denna enda slinga med kraften

från dessa mantran kunde binda alla kullarna runtomkring. Senare samlades flera vismän (rishier) och frågade sig hur en enda hårslinga kunde binda alla kullarna runtomkring. De drog slutsatsen att det var styrkan i Draupadis hår och hennes viljekraft som kunde utföra denna häpnadsväckande bedrift. Det är svårt att förstå sådana förborgade gudomliga fenomen. Tyvärr kan människan i våra dagar inte förstå sin inneboende gudomlighet. Fastän hon är född som människa glömmet hon sina mänskliga kvalitéer och utvecklar demoniska egenskaper.

Avatarer manifesterar sin gudomlighet på många sätt

Kära studenter!

Befria er från demoniska egenskaper och utveckla mänsklighet. Först då kan ni nå den gudomliga nivån. Kom alltid ihåg tre ting: enhet, renhet och gudomlighet. Enhet inbegriper den mänskliga rasens enhet. Där enhet råder bland människorna manifesterar sig det gudomliga. Avatarer manifesterar sin gudomlighet på många gåtfulla sätt.

Vid ett tillfälle stannade jag i Goa i Raj Bhjavan när Nakul Sen var Goas guvernör. Hans hustru hette Indu. Jag sov i den främre salen i Raj Bhavan. Nakul Sen och hans fru sov i sitt sovrum. Det fanns ett fönster i deras sovrum varifrån de kunde se vad som hände i främre salen. När jag somnat såg frun genom fönstret ett strålände ljus utgå från min kropp. Oförmögen att uthärda styrkan i detta strålände ljus försökte hon väcka sin man. Nakul Sen brukade inte tycka om att störas så sent. Han förmanade henne att inte störa honom, men hon insisterade på att hennes man måste vakna och bevittna detta strålände ljus som kom från Svamis navel. Till slut vaknade Nakul Sen och fick gudomlig darshan från denna strålgans.

Under den första tiden efter denna avatars ankomst brukade en djupt

hängiven kvinna med namnet Karanam Subbamma tjäna Svami. Hennes hängivenhet till Svami saknade motstycke. På den tiden gjordes ofta åtskillnad mellan olika samhällsklasser (kaster). I Puttaparthi tillämpades detta strikt. Särskilt brahminerna brukade hålla sig på avstånd från de kastlösa harijanerna. Då Subbamma var ortodox brahmin brukade hon tillämpa denna praxis strikt. En dag talade jag om för Subbamma att jag tänkte besöka de kastlösas samhälle. Subamma kände sig mycket olycklig och försökte avråda mig från att göra detta med orden: ”O Svami, varför ska du besöka dem?” Jag frågade henne: ”Varför skulle jag inte göra det? Varför skulle jag inte äta den mat de erbjuder mig? Jag kommer definitivt att åka dit.” Med de orden begav jag mig av till dessa kastlösas samhälle. Då hon emellertid var Svami djupt hängiven och mycket fäst vid mig följde hon med mig. Människorna som bodde i Harijanwada var mycket fattiga. De hade inga moderna bekvämligheter i sina hus. De bredde ut ett gammalt tygstycke på golvet och bjöd mig sitta ner. Efter att ha ätit maten kände jag mig sömnig och somnade. Därefter hördes ett högt ljud från min navel. Människorna i huset blev skräckslagna och sprang ut när de hörde detta höga ljud. På så sätt manifesterar sig den gudomliga kraften i avatarernas kroppar på många olika sätt. På liknande sätt finns det också en mystisk kraft i håret. Det var därför de forna vise hade långt hår.

För länge sedan, när jag reste runt i några afrikanska länder, gav de hängivna där mig en hårborste av järn. Jag hade dock inget behov av den. Om jag en enda gång skulle använda borsten i mitt hår skulle den fastna. Mitt hår är så tjockt och starkt. Denna kropp är nästan åttio år gammal. Fortfarande är håret på mitt huvud väldigt starkt. Även om man försökte skulle det vara omöjligt att dra ut ens ett enda hårstrå. Det är fyllt av oerhörd kraft. Detta är mysteriet bakom gudomliga personers och de forna vismännens (rishiernas) hår. I själva verket äger varje individ vissa gudomliga krafter som han bör försöka stärka. Man bör utforska sitt inre och lära känna verkligheten. I vår tid gör ungdomen inte några försök att bevara den energi som Gud skänkt dem. De slösar bort den på

ett otal olika sätt. De slösar dagligen bort mycken energi vilket medför att de åldras i förtid. Jag är snart åttio år. Kan ni påstå att jag ser ut som en åttioåring? Nej, verkligen inte. Jag har inte ens ett enda vitt hårstrå trots min ålder. Särskilt huvudet är sätet för all kraft. Det är därför ni kan se en strålande gloria runt gudomliga personers huvud. Följaktligen måste man vara mycket aktsam om sitt huvud.

Ni som är det gudomliga förkroppsligat!

Ni är alla män och kvinnor med ädla egenskaper och är starka i kropp och sinne, men tyvärr slösar ni bort energi på fåfång strävan. Ni blir svaga genom att förslösa er energi. När jag knyter min näve kan inte ens tio personer öppna den. Gudomlig kraft är omätlig och omöjlig att beskriva. Ni bör alla försöka förvekliga er inneboende gudomlighet och njuta av evig sällhet. Den gudomliga kraften som finns latent i en människa har inga gränser. Vare sig det gäller skapande konst som musik eller annan mänsklig aktivitet, når den oanade höjder när den genomsyras av gudomlig kraft. Offra era förmågor till Gud och helga ert liv.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2005, s. 62

Samtal med Baba

XXV

Sai: Herr ”X” är mycket lärd med flera examina och ett helt liv fyllt av andliga övningar i Himalaya och på andra platser.

H: Jag antar examina är bra, men den enda lärdom av intresse för mig är att få kunskap om Svamis undervisning. Det är som att hitta världens största guldfyndighet. Varför sträva efter något annat?

Sai: Det du sade om guld är viktigt. Guldfyndigheter är inte begränsade till en plats i världen, men guld hittas bara av vissa personer. Gud är inte heller begränsad till endast en plats. Han finns överallt och kan finnas var som helst av dem som har ett rent hjärta, och med det menar jag där det finns kärlek i hjärtat.

H: Utan tvivel finns guld överallt, men stora guldschatser hittas sällan. Detsamma gäller stora vattenkällor. I Baba finner man den gudomliga ljuvlighetens källa.

Sai: Källvatten är ofta orent. Rent vatten kan man finna genom att gräva efter det. En person kan behöva gräva trettio meter och en annan kanske finner rent vatten på tolv eller på tre meters djup. Detsamma gäller andligt liv. Hur mycket arbete som behövs för att finna den ljuvliga gudomliga källan beror på hjärtats renhet.

H: Är det bara genom styrkan i ens kärlek till Gud som man blir ett med Gud? Eller finns det andra viktiga faktorer?

Sai: Det mest gynnsamma som kan hända en människa är att hon lyckas dra till sig Guds kärlek. Hennes kärlek till Gud betyder mindre, eftersom den är en ofullkomlig blandning av gudomlig och världslig kärlek. Det viktigaste då det gäller att vinna Guds kärlek är att utöva rättfärdighet, dharma. På en plan yta kanske man spritt ut guld, silver, koppar, järnfilspån, diamanter, rubiner, sidentyger och andra värdesaker. En magnet dras inte till alla rikedomarna, den väljer bara järnfilspånen. Det är samma sak med de hängivna. Gud väljer inte utifrån världslig rikedom. Han ser till hjärtats renhet.

H: Svami talar om att ”stå ansikte mot ansikte med” Gud. Skulle Svami vilja förklara?

Sai: När två personer står ansikte mot ansikte med varandra, så fylls synen av den andres bild och de skiljer sig bara till namn och form, annars är de en och densamme. På samma sätt är det viktigt att vända sig direkt till Gud och bli ett med Honom. Det är därför man helt naturligt sluter sina ögon i ett tempel, så att man använder visdomens öga istället för de fysiska ögonen.

En besökare: Ordet ”sadhana” (andliga övningar) används på så många olika sätt.

Sai: Sadhana innebär helt enkelt att ersätta sinnets dåliga tendenser med atmans gudomliga egenskaper. Sinnet har två framträdande dåliga egenskaper: dess tendens att inte ta raka vägen, utan att ta omvägar och dess tendens att begära och gripa tag i alla föremål det ser. Det kan jämföras

med en orm som ringlar sig fram och hugger tag i allt den ser. Sinnet måste ta raka vägen till Gud genom att vända sitt ansikte direkt mot Honom.

H: Baba säger: "Varför frukta när jag är här" (eng. "Why fear when I am here.") Detta måste ha en omfattande och djup betydelse. Vill Baba tala om detta?

Sai: "Jag är" syftar på atman, som alltid är överallt. Gud (atman) är som ett lejon, utan fruktan. "Fruktan" hänför sig till kroppen, som drabbas av oro depression, bävan och fruktan. Kroppen är som ett får, som irrar hit och dit. Kroppen söker alltid information, samlar information, frågar, medan däremot atman, precis som ett lejon, är full av mod och utan fruktan. "Atman" är Gud. Du är Gud. Gud är allestädes närvarande. Detta "jag" är du. Du är allt.

En besökare: Vad betyder "jnana"?

Sai: Jnana är vanlig kunskap. Det är kunskap om livet och världen. Visdom är särskild kunskap. Kärlek är att ge och förlåta (eng. ordlek: giving and forgiveness). Själviskhet är att skaffa sig och glömma (eng. ordlek: getting and forgetting). Kärlek innebär utvidgning medan själviskhet är inskränkning.

XXVI

En besökare: Jag ser ondska överallt och är förbryllad.

Sai: Här är en banan. Skalet är värdelöst för oss, därför betraktas det som dåligt, men om inte skalet funnits skulle inte innanmätet skyddas. Se inte något som ont. Om någon har gjort dig något ont och du ser det som ont och hämnas har du också blivit ond, men genom att förbli god och inte betrakta andra som onda får du möjlighet att förändra dem. Om man känner dålig lukt i rummet och tänder rökelse förändrar dess doft rummets lukt. Onda handlingar måste bemötas med goda handlingar

och med ett gott synsätt. Då förändras det onda. Skillnaden mellan gott och ont är en funktion av tiden. När maten äts är den god. Med tiden förändras samma föda, blir avföring och kallas dålig. Sanningen däremot förblir densamma och förändras inte med tiden. Därför är tidsförloppet bara en föreställning.

H: Man får den tanken att somliga är helt igenom onda, deras brott är så brutala.

Sai: Ingen är helt igenom ond, för Gud bor i allas hjärtan. En mor och en son gör kanske rättssak av sin egendomstvist, men relationen mellan mor och son består. Två personer som kommit att hata varandra bor i två hus. Båda har en bild av Baba över dörren. Huset representerar kroppen, och Babas bild representerar den Gud som finns i själen. Kroppens beteende kanske behöver korrigeras. Det bästa sättet att nå personen är genom kärlek. Det finns fullständig godhet men inte fullständig ondska. Det onda förändras, det onda är en förvanskad aspekt av det goda. Det är dock inte möjligt att se gott och ont som ett, om man ser med vanliga fysiska ögon. Först när man erfar den gudomliga gnistan i sig själv och i andra ser man gott och ont som ett. Om man kan inta den attityden att endast det goda är verkligt, och att allt man ser egentligen är gott, även om det är förvanskat gott, får man stor styrka. De lärda må hävda att hela världen är illusion och förtvivlan, men de kan aldrig hoppas på att leva utan att älska den. Kärleken får inte förbises. Världen kan tyckas vara osann ur materialistisk synvinkel, men den är sann sedd ur transcendental synvinkel.

H: Vi frågar Svami om de ”dåliga” människorna. Vad ska man säga om det stackars offret för en brutal handling?

S: Alla är goda, men det finns dåliga handlingar. Handlingar får följdverkningar. Vad gäller offren för onda handlingar var det som hände helt riktigt. Ni ser bara den nutida världen. Baba ser också det förflutna. En fyra års pojke överfölls av rånare som var ute efter gudlkedjan runt hans

hals. De förstörde hans syn så att han inte kunde identifiera dem. Pojken grät bittert för att han inte kunde se. Föräldrarna grät också. De kom till Baba. I föregående liv hade pojken varit en grym man som gjort flera människor blinda. Pojken kommer att fortsätta att vara blind, men om han som vuxen börjar tänka efter och förstår att han är blind på grund av mörkrets gärningar i det förflutna, och sedan uppriktigt ångrar sina onda tendenser och gör ett verkligt försök att förändra sig, och ber Gud förlåta honom, då kan Baba förlåta hans handlingar och återge honom synen.

H: Hur ska vi förhålla oss till så kallade ”onda” människor?

Sai: Även om alla är bröder bör man hålla fysiskt avstånd till personer som ger sinnena dålig näring. Låt själarna vara ett i Gud men håll kropparna åtskilda.

H: Ofta är det svårt att välja rätt handling. Hur ska man lära sig att göra denna urskillning?

Sai: Alla har urskillningsförmåga att avgöra vad som är rätt och vad som är felaktig handling. En orätt handling leder till skuldkänslor, medan rätt handlande är fri från sådana känslor.

Ur: *Conversations with Bhagavan Sri Sathya Sai Baba*,
av John Hislop, s.25–28, 82–90

Förstå syftet med födelsen som människa

Ur Bhagavans födelsedagsbudskap i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 23 november 2004.

All er utbildning, alla era höga positioner, all er välgörenhet, allt ert tjänande har föga värde utan de fyra dygderna sanning (sathya), rättfärdighet (dharma), kärlek (prema) och frid (santhi), som utgör själva grundpelarna i den ståtliga byggnaden av eviga universella värden (Sanathana Dharma).

« telugu-vers »

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Ni glömmer alla syftet med att ni kommit till denna värld. Ni får aldrig glömma varifrån ni kommit, varför ni kommit och vad ert mål är. Ett brev måste förses både med avsändar- och mottagaradress. Om dessa inte finns där, vart tar då brevet vägen? Det hamnar på avdelningen för

oadresserade brev. På samma sätt saknar ni nu båda dessa adresser. Ni kan mycket väl föreställa er vilket öde som väntar er. Ni måste därför själva finna svaret på åtminstone en av dessa tre frågor, annars kommer ert liv att vara bortkastat.

Lär känna ert ursprung och er destination

En liten historia: I östra och västra Godavaris deltaområden i Andhra Pradesh måste människor korsa floden Godavari med båt för att komma till sitt arbete. Vid ett tillfälle färdades en affärsman i en båt. Bara han och båtkarlen fanns i båten. Vanligen tyckte människor om att prata med någon under resans gång för att få tiden att gå. Båtkarlen inledde konversationen med att fråga affärsmannen varifrån han kom. Sedan frågade affärsmannen båtkarlen: ”Vad står det för nyheter i tidningen?” Båtkarlen svarade: ”Min herre! Jag vet inte för jag kan varken läsa eller skriva.” ”Om ni varken kan läsa eller skriva är en fjärdedel av ert liv bortkastat”, kommenterade affärsmannen. Båtkarlen kände sig nedslagen av sin ömkliga oförmåga och var tyst.

Efter några minuter ställde affärsmannen en ny fråga: ”Känner ni till de aktuella guld- och silverpriserna på Mumbaimarknaden?” Båtkarlen svarade: ”Min herre, jag har ingen erfarenhet av affärer. Därför känner jag inte till dessa priser.” Affärsmannen sa då: ”Om ni inte kan något om affärer är halva ert liv bortkastat.” Konversationen fortsatte. När affärsmannen såg armbandsuret som båtkarlen hade på sig frågade han: ”Min gode man! Vad är klockan?” Fastän den stackars båtkarlen hade ett armbandsur på sig kunde han inte ange tiden. Affärsmannen frågade då: ”Varför bär ni klocka?” Båtkarlen svarade: ”Min herre, det är på modet numera att bära armbandsklocka därför har jag den.” Då kommenterade affärsmannen: ”Om ni inte ens vet hur man använder ett armbandsur är tre fjärdedelar av ert liv utlämnat till Godavarifloden.” Under tiden började en hård vind med stor kraft piska upp höga vågor

i floden. Båten började kastas upp och ned och kunde till slut inte styras. Båtkarlen frågade då affärsmannen: ”Min herre, kan ni förresten simma?” Affärsmannen svarade: ”Tyvärr kan jag inte simma.” Nu var det båtkarlens tur att komma med en kommentar: ”Då är nu hela ert liv på väg att utlämnas till Godavaris vatten.”

Möt alla prövningar med hängivenhet och tro

På liknande sätt kastas vi i vår tid omkring på denna världs flod. Vi vet inte varför vi är här i världen, vad vi bör känna till, och vad vårt mål är eller vad vi måste veta för att kunna nå det. Om vi är okunniga om allt detta är hela vårt liv bortkastat. Därför bör vi anstränga oss för att förstå varför vi har fötts, vad vår sanna verklighet är och vad vårt mål är. Om vi inte kan finna svaret ens på en av dessa frågor kommer vårt livs resa att sakna mening. Det är endast när vi är medvetna om avsändaren (varifrån vi kommer ö.a.), adressaten (vart vi ska ö.a.) och nuvarande adress (var vi befinner oss nu ö.a.) som vårt liv blir meningsfullt.

Goldstein (Ordförande i Prasanthi Council) och hans fru besöker ofta Prasanthi Nilayam. Under ett av sina besök följde han med mig i bilen till högskolan. Jag frågade honom om hans reseprogram. Han svarade att han tänkte resa hem samma dag. Jag sa till honom att inte resa den dagen. Goldstein svarade att han tänkte lämna Prasanthi Nilayam samma dag men sedan ta nästa dags flyg från Mumbai. Till slut sa jag: ”Du får resa om du vill det.” Han insåg inte att hans liv skulle vara i allvarlig fara om han bestämde sig för att resa den dagen. Han for till Mumbai och steg ombord på planet till USA. Det fanns flygplanskapare ombord. Två av dem stod vakt vid ingången och två andra gick runt i planet med laddade pistoler riktade mot passagerarna. Dessa var skräckslagna.

Det var då Goldstein förstod varför jag rådde honom att inte ta flyget just den dagen. Han bad till mig som sin enda tillflykt. Hans hustru är

en djupt hängiven. Hon började sjunga mitt namn: ”Sai Ram, Sai Ram, Sai Ram.” Goldstein sade sedan till sin hustru: ”Svami rådde mig att inte resa denna dag, men jag lyssnade inte till honom och därför har vi hamnat i denna situation.” De blev länge kvar på planet som gisslan, utan föda, vatten och sömn. De var djupt nedstämda. Goldsteins hustru är mycket hängiven Svami. Kvinnor är vanligen mer hängivna än män. Så började kaparna skoningslöst skjuta män, kvinnor och barn. Flygplanet översållades av döda kroppar. Goldstein och hans hustru satt i främre delen av planet. Kaparna började skjuta passagerarna runt dem. Goldstein och hans fru trodde att det skulle bli deras tur nästa gång. De fortsatte dock att be till mig: ”Sai Ram, Sai Ram, Sai Ram.” De bad tyst till mig med slutna ögon. När en kapare riktade blicken mot paret hade fru Goldstein oavbrutet sjungit Svamis namn och glömt allt. Sjungandet av Svamis namn ledde till undret att hon undgick att dödas. Goldstein reste sig därpå och ställde sig vid flygplanets utgång, men kaparna kunde inte se honom trots att han var kraftig vid den tiden. På så sätt räddades Goldsteins liv genom Svamis nåd. Under tiden hade kaparna gjort slut på all sin ammunition. Polisen fångade kaparna. Goldstein och hans hustru befriades och sattes på ett annat plan till Amerika.

Den svåra prövningen som de hade varit med om fortsatte dock att plåga dem. Efter några dagar kom polisen till dem för att utreda händelsen. Goldstein erbjöds viss compensation men avböjde den. Efter två månader besökte Goldstein åter Prasanthi Nilayam och fick min darshan. Nu insåg han tack vare sin egen erfarenhet att han inte behöver frukta något under några omständigheter om han sjunger Guds namn. Efter denna darshan återvann han sitt lugn. Närhelst jag i fortsättningen hörde mig för om hans hemresa brukade han låta Guds vilja avgöra. Han insåg att det var bättre att lämna detta i mina händer. Han följde obetingat det gudomligas föreskrift och påbörjade sin hemresa den dag jag angav. I fortsättningen utvecklade Goldstein orubblig tro på mina ord och han stod fast som en klippa.

Förspill inte er ovärderliga födelse som människa på meningslös strävan

Vår tids människor är inte medvetna om varifrån de kommer och vart de är på väg. Först när de gjort sådana erfarenheter utvecklar de fast tro. Utan att förstå värdet av födelsen som människa, tillbringar de sin tid med att äta och dricka. Man måste emellertid förstå att människan inte kommit till denna värld enbart för att njuta av mat och dryck. Samma sanning har förkunnats av Adi Sankara i hans berömda Bhaja Govindansång på detta sätt:

O du dåraktiga människa, sjung Govindas namn. Grammatikens regler kan inte hjälpa dig när slutet nalkas.

Syftet med människolivet är inte enbart att äta, dricka, sova och dö. Det finns högre mål i livet som man måste uppnå. Meningen med människans födelse är inte enbart att njuta av föda och bekvämligheter. Det är inte ens att skaffa utbildning. Syftet är ett helt annat, fastän människan glömt bort det. Ni måste fullfölja er födelses verkliga syfte. Kroppen föds, växer och dör. Innan kroppen dör måste man fullfölja det syfte för vilket man kom till världen. Man bör rättfärdiga sitt liv genom att engagera sig i tjänande av andra.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Det finns många vedermödor och prövningar på livets resa. Ni måste förvärva styrkan att modigt möta dem. Detta är andlig styrka. Ni bör inte tappa modet och göra halvhjärtade ansträngningar. På detta livets hav förekommer naturligtvis stormiga vågor som kastar er båt hit och dit. Bara Guds namn kan hjälpa er korsa livets hav som Adi Sankara uttrycker det:

O Herre! Jag är fångad i detta kretslopp av födelse och död.

Åter och åter upplever jag våndan av att befinna mig i moderlivet.

Det är ytterst svårt att ta sig över detta världsliga hav.

Jag ber till Dig att leda mig över detta hav och skänka mig befrielse.

Syftet med födelsen som människa är inte att leva ett liv utan mål och till slut lämna jordelivet bara för att åter och åter igen födas ur moderlivet. Det finns ett speciellt syfte med att födas till denna värld. Därför måste man förstå detta syfte och helga sitt liv. Vår utbildning, vårt arbete och de pengar vi tjänar måste användas på ett meningsfullt sätt. Dagens studenter söker utbildning för att kunna försörja sig. De skaffar sig examen med det enda syftet att tjäna pengar. Vari ligger det värdefulla i målsättningen att fylla sin mage? Också hundar och rävar fyller sina magar. Ni kanske sett på cirkus att också aporna lär sig olika slag konster och visar upp dem. Då ni nu fötts som människor bör ni inte uppföra er som hundar, rävar och apor. Om ni gör det vad har ni då för nytta av er utbildning? Den utbildning ni skaffat er måste komma till nytta. Först då får den mening och kan stärka er personliga utveckling. Syftet med ert liv är inte bara att avlägga examina. Naturligtvis ska ni studera, men det är inte tillräckligt att enbart studera för att avlägga examen.

*Kan man kalla alla dem som kan läsa och skriva för bildade?
Kan man kallas bildad bara för att man avlagt universitetsexamina?
Kan man kalla det som inte skänker oss dygder för utbildning?
Om utbildningens syfte enbart är att försörja sig, hur kan då fåglar
och andra djur klarar sig utan?*

« telugu-vers »

Er utbildning blir meningsfull om den används både för livets uppehälle och i livet. Därför måste alla människor ha syftet med livet klart för sig. Ni kanske säger: ”Jag har en högre handelsexamen. Jag har avlagt flera examina.” Men till vilken nytta? Att avlägga examina utan att tillägna sig andlig kunskap är meningslöst. Bara mänskliga varelser har förmågan att inse syftet med sitt liv. En del människor känner sig nöjda i det de tänker: ”Jag är född, jag är utbildad, jag har tjänat pengar, jag har ett välfyllt bankkonto, jag har gett mina barn utbildning och skickat dem utomlands

för högre utbildning.” Detta är dock inte det enda syftet med livet. Ni bör aldrig glömma syftet för vilket ni fötts till denna värld. Tyvärr har man i vår tid glömt detta syfte och hänger sig åt ytliga aktiviteter. Så länge ni lever bör ni leva i frid. Ni bör uppnå verklig och evig sällhet.

Vig ert liv åt att tjäna samhället

Mahatma Gandhi for till London och avlade juristexamen. Efter att ha återvänt till Indien önskade han använda sin utbildning till att tjäna samhället. Han blev ledamot i den indiska nationella kongressen och arbetade outtröttligt för landets frigörande från det brittiska styret. Han ställdes inför svåra prövningar men frångick inte sitt beslut att tjäna landet. Han offrade hela sitt liv för att uppnå landets oberoende. Han levde ett mycket enkelt liv och bar endast ett litet höftkläde och ett enkelt plagg på överkroppen. Hans hustru Kasturba var en ädel kvinna. Hon tjänade alltid sin man med stor hängivenhet. När Gandhi satt i fängelse var hon engagerad i tjänandet av landet. Det var endast hennes anda av tjänande som hela tiden beskyddade henne. Under den tid de var involverade i självständighetsrörelsen hände det då och då att mannen och hustrun skildes åt, men Kasturba accepterade varje situation som uppkommen endast för hennes eget bästa. Människor som tjänar andra med ädelt hjärta ser alltid endast det goda. Till slut uppnådde landet självständighet och Jawaharlal Nehru blev den förste premiärministern.

Subhash Chandra Bose var en annan stor ledare i frihetsrörelsen som var godhjärtad och en stor patriot. Endast tack vare sådana självuppförande människors ansträngningar kunde landet uppnå självständighet. Det räcker dock inte att befrias från främmande styre. Vi måste nå andlig befrielse.

Kära studenter!

Ni måste vara beredda att offra till och med ert liv för landet. Ni är inte kroppen. Kroppen är endast ett instrument och ett medel att uppnå

något högre och ädelt. Den måste utnyttjas för att nå dessa högre och ädla mål. Kroppen är som kläderna vi bär. Förr eller senare kommer den med säkerhet att förgås, men till dess måste den tas väl om hand. Endast genom uppoffring kan man förenas med Gud. Detta förkunnar vedaskrifterna:

Odödlighet vinnas inte genom handlingar, avkomma eller rikedom, utan endast genom uppoffring. Då ni fötts som människa måste ni ägna ert liv åt att tjäna Gud och ständigt kontempera över Honom. Om ni gör det kan ingen fysisk sjukdom besvära er. Ni måste befria er från bundenhet till kroppen och utveckla ett andligt medvetande.

Jag skulle vilja ge er ett litet exempel. När jag var i Bangalore för en tid sedan ramlade denna kropp omkull i badrummet. Två elever vid namn Satyajit och Achintya skötte om mig med stor hängivenhet. De tjänade mig i hög grad. Jag sade till dem: ”Jag är inte bunden till kroppen. Jag är inte denna kropp. Så länge kroppen existerar måste jag utföra mitt arbete.” Läkarna rådde mig att genomgå en operation så att frakturen snabbt kunde läkas. Jag överlämnade denna kropp i läkarnas händer och lät dem göra vad de önskade med den. De ville lägga bandage om kroppen, men det gick jag inte med på. Jag fortsatte gå, vilket jag fortfarande gör. Jag har ingen smärta och lider inte. Om ni på så sätt överger er bundenhet till kroppen kan ni åstadkomma vad som helst i livet. Vad jag än gör överensstämmer det med vad jag säger. Ord och handling måste stämma överens. Det är sann mänsklighet.

De människor vars tankar, ord och handlingar är i perfekt harmoni är ädla, medan de där ord och handling inte överensstämmer är onda.

Många hängivna oroar sig för att Svami går med stor svårighet och kanske känner svår smärta. Jag skulle vilja upprepa att jag inte känner någon smärta och inte lider. Hitintills har jag inte lidit av någon som helst kroppslig smärta. Jag kan stå upp hur länge som helst fastän läkarna avrådde mig från att göra det. Också nu har jag stått länge. Jag lider inte alls. Jag tar inte en enda tablett. Jag har inget bandage. Jag hyser

alltid samma gudomliga känslor. Jag föregår med gott exempel genom mina egna handlingar.

Kära studenter!

Kroppen kan inte undgå lidande. Den är som en vattenbubbla. Sinnet är som en galen apa. Låt er inte ledas av kroppen. Låt er inte ledas av sinnet. Lyssna till ert samvete. Utveckla andligt medvetande. Om ni utvecklar andligt medvetande kan ingen smärta plåga er. Det är enbart för att lära er att utveckla andligt medvetande som jag själv tjänar som exempel för er. Jag utför mitt arbete som förut. Jag lider inte av något som helst handikapp. Jag känner ingen som helst smärta. Det jag säger är sanning. Jag förtiger inte fakta. I själva verket vet jag inte vad smärta är, känner aldrig sådan. Vi bör modigt möta svårigheter. Det är enbart för att lära er denna orubblighet och detta mod som jag har åtagit mig denna svåra prövning. Ni måste följa mitt ideal. Lagg aldrig någon vikt vid kroppsligt lidande. Överge bundenheten till kroppen och använd den till goda handlingar. Låt den tjäna Gud. Vår kropp är en Guds gåva. För vilket syfte har Gud givit oss denna kropp? Endast för att vi hängivet ska kunna tjäna Gud.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Kroppen har givits er för att utföra heliga handlingar. Många undrar varför Svami inte känner sig trött trots att Han utsätter sig för så mycket fysisk ansträngning. Särskilt kvinnor kan tidigt upptäcka tecken på svaghet. Jag försäkrar er att jag bibehåller en konstant kroppsvikt och god hälsa. Jag har varken ökat i vikt eller blivit svag. Jag kan gå fort, men jag avstår från detta bara för att tillfredställa läkarna. Speciellt försöker de övertala mig att inte gå fort. De rådde mig: ”Vi ber er Svami, gå inte fort. Låt alltid två studenter följa er för att hjälpa er.” Det är bara för deras skull jag tar hjälp av dessa två studenter. Jag vållar inte dessa pojkar några besvär. Båda pojkarna Arun och Prusty går till sina arbetsrum och arbetar där förutom att de hjälper mig med det jag behöver. I samma ögonblick som jag kallar på Prusty skyndar han till mig. När jag ber honom hämta ett glas vatten, gör han det omedelbart. Jag dricker vattnet

han ger mig. På liknande sätt tjänar båda dess pojkar mig ständigt med stor hängivenhet och kärlek.

Jag uppvisar inga ålderstecken

Ni som är kärleken förkroppsligad!

I dag firar ni denna kropps 79-årsdag. Egentligen är det kroppen som har ett födelsedatum, men ser jag ut som en 79 år gammal man? Nej, nej. Inte bara nu utan också vid 80 och 90 års ålder kommer jag att se ut så här. Jag kommer aldrig att bli beroende av någon. Mina ögon och tänder är i perfekt kondition. Vanligtvis har en person i min ålder förlorat alla sina tänder. Hans syn kommer att nedsättas av grå starr. Hans hy kommer att ha rynkor, men jag har inte några rynkor alls. Det finns inga ålderstecken hos mig. I själva verket är jag inte gammal. På liknande sätt kan ni också utveckla sådant mod och självförtroende. Ni kommer säkerligen att känna er bra. Inte bara jag utan ni alla bör ha en god hälsa, men ni fördärvar er egen hälsa. Ni missbrukar er fysiska styrka på många olika sätt. Om ni på rätt sätt utnyttjar er kropp kan ni uppnå god hälsa genom Svamis nåd. Ni kan tjäna hur många människor som helst med en sund kropp och ett ofördärvat sinne.

Sköt om er kropp, inte för att framhäva er skönhet, utan för att tjäna andra. Också för mig gäller att min kropp är avsedd att tjäna andra. Jag är beredd att göra allt för att tjäna mänskligheten, också att offra mitt liv. På samma sätt måste ni också, ständigt var redo att tjäna andra. Fäst aldrig för stor vikt vid kroppen. Inte heller får ni slösa bort den fysiska styrkan. Ni måste utnyttja den fysiska kroppen på rätt sätt och också vinna tillräcklig mental styrka. Ni bör bedriva era studier framgångsrikt och helga ert liv genom att tjäna era medmänniskor. Ni måste alltid vara beredda att modigt möta varje situation i livet. Det är människans sanna natur. Närhelst ert tjänande efterfrågas måste ni omedelbart svara med att säga: ”Jag är redo, jag är redo, jag är redo.” Utveckla sådant mod

och självförtroende och var en förebild för världen.

Sök skydd vid Herrens lotusfötter. Bekymra er inte för att kroppen lider. Tjäna landet efter bästa förmåga. Utnyttja varje möjlighet att tjäna landet och samhället. Även en liten hjälp till en gammal dam som ni råkar möta är tjänande. Tänk aldrig någonsin ”Vad vinner jag på att hjälpa den här damen?” Också detta lilla tjänande är mycket förtjänstfullt. Fortsätt därför att tjäna. Det finns ingen ädlare andlig övning än tjänande av ens medmänniskor. *Det finns ingen befrielse utan tjänande.* Bry er inte om de besvär ni kanske möter medan ni tjänar andra.

Jag har inte för avsikt att fira min födelsedag i stor skala. Det enda angelägna för mig är att ni bevarar er kropp i god kondition och tjänar andra med dess hjälp. Detta är det verkliga syftet med att fira födelsedagen. Ni bör alltid vara beredda att hängivet tjäna samhället. Detta är verklig andlig övning.

(Bhagavan avslutade sitt tal med lovsången ”Hari Bhajan Bina Sukha...)

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, december 2004, s.348

”Tjänandet av samhället bör inte vara för att visa upp sig (‘show-cial work’), för att få publicitet eller för att få sin bild i tidningen. Tjänandet får inte heller vara trögt och långsamt (‘slow-cial work’). Varför vara senfärdiga när ni gör gott för dem som behöver er hjälp? Gör så mycket ni kan. Om ni inte kan göra något gott, avstå åtminstone från att skada eller hitta fel hos dem som tjänar er.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 7A, s. 204

”Tala sanning och handla rätt (dharma). Det finns inget bättre än sanning (sathya) för att skapa ett stabilt samhälle. Det finns inget bättre än sanning (sathya) för den personliga utvecklingen. Att hindra sanningen, stoppa eller förneka den är tecken på feghet. Ingen person som äger mod kommer att sänka blicken för att dölja sanningen.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 5, s. 106

”Den högsta formen av rätt handlande (dharma) är sanning. Var sann. Det är höjdpunkten av rätt handlande (dharma) och essensen av all moral. Sanningen om alltings enhet innefattar kärlek, tjänande, frid, och är därför grunden för ett moraliskt liv. Alla skillnader man gör är tillfälliga murar som orsakas av ärelystnad eller hat.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks*, vol. 10, kap. 8

